

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 kwietnia 2009 r.

w sprawie definicji kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 2856)

(2009/337/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającą dyrektywę 2004/35/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 1 lit. g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zagwarantowania wspólnej oceny kryteriów ustanowionych w załączniku III do dyrektywy 2006/21/WE należy określić metodykę oraz, jeśli to możliwe, ustalić wartości dopuszczalne, uwzględniając różne typy obiektów unieszkodliwiania odpadów, ich zachowanie w perspektywie krótko- i długoterminowej oraz efektywność w fazie eksploatacji.
- (2) Z technicznego punktu widzenia należy wykluczyć z oceny kryteriów dotyczących obecności substancji niebezpiecznych lub odpadów niebezpiecznych obiekty unieszkodliwiania odpadów zawierające jedynie odpady obojętne lub niezanieczyszczoną glebę.
- (3) Potencjalne zagrożenie, które stanowi obiekt unieszkodliwiania odpadów, może ulec znacznej zmianie w fazie eksploatacji i w fazie po zamknięciu obiektu. Należy

zatem dokonywać przeglądów klasyfikacji obiektu w razie potrzeby, a co najmniej pod koniec fazy eksploatacji.

- (4) W celu oceny ryzyka utraty życia i zagrożenia dla zdrowia człowieka w przypadkach utraty spójności konstrukcji lub niewłaściwej eksploatacji obiektu, w ocenie wagi tego ryzyka utraty życia lub zagrożenia dla zdrowia człowieka należy uwzględnić rzeczywistą ciągłą obecność ludzi na terenach potencjalnie zagrożonych.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zgodnie z tiret pierwszym załącznika III do dyrektywy 2006/21/WE obiekt unieszkodliwiania odpadów zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A, jeśli przewidywane w perspektywie krótko- lub długoterminowej skutki awarii w wyniku utraty spójności konstrukcji lub w wyniku niewłaściwej eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów mogą prowadzić do:

- a) znacznego ryzyka utraty życia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

b) poważnego zagrożenia dla zdrowia człowieka;

c) poważnego zagrożenia dla środowiska.

2. Do celów klasyfikacji, o której mowa w ust. 1, cały cykl życia obiektu, w tym faza po jego zamknięciu, uwzględniany jest w ocenie potencjalnego zagrożenia, jakie stanowi ten obiekt.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej decyzji spójność konstrukcji obiektu unieszkodliwiania odpadów oznacza jego zdolność do zatrzymywania odpadów wewnątrz obiektu w sposób zgodny z jego projektem.

2. Utrata spójności konstrukcji obejmuje wszelkie możliwe awarie mechanizmów związanych z konstrukcją danego obiektu unieszkodliwiania odpadów.

3. Ocena skutków utraty spójności konstrukcji obejmuje bezpośrednie oddziaływanie jakichkolwiek materiałów transportowanych z obiektu unieszkodliwiania odpadów w wyniku awarii oraz skutki krótko- i długotrwałe.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej decyzji niewłaściwa eksploatacja obiektu unieszkodliwiania odpadów oznacza taką eksploatację obiektu, która może prowadzić do poważnego wypadku, w tym nieprawidłowe funkcjonowanie środków ochrony środowiska oraz wadliwy bądź niewystarczający projekt.

2. Ocena emisji zanieczyszczeń w wyniku niewłaściwej eksploatacji obejmuje skutki w postaci krótkotrwałych wyrzutów zanieczyszczeń, a także ich długotrwałej emisji. Ocena ta dotyczy zarówno okresu eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów, jak i dłuższego okresu po zamknięciu obiektu. Zawiera ona ocenę potencjalnych zagrożeń, jakie stanowią obiekty, w których znajdują się odpady reaktywne, niezależnie od klasyfikacji odpadów jako niebezpieczne bądź inne niż niebezpieczne na mocy dyrektywy Rady 91/689/EWG ⁽¹⁾.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie oceniają skutki awarii w wyniku utraty spójności konstrukcji lub niewłaściwej eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów zgodnie z ust. 2, 3 i 4.

2. Ryzyka utraty życia bądź zagrożenia dla zdrowia człowieka nie uznaje się za znaczne lub poważne, jeżeli oczekuje się, że osoby inne niż pracownicy obiektu unieszkodliwiania odpadów, których to ryzyko może dotyczyć, nie przebywają

stale lub przez dłuższe okresy na terenach potencjalnie zagrożonych. Urazy prowadzące do niepełnosprawności lub dłuższych okresów złego stanu zdrowia uznaje się za poważne zagrożenia dla zdrowia człowieka.

3. Potencjalnego zagrożenia dla środowiska nie uznaje się za poważne jeśli:

a) intensywność potencjalnego natężenia źródła zanieczyszczeń znacząco się zmniejsza w krótkim okresie czasu;

b) awaria nie prowadzi do trwałych bądź długotrwałych szkód dla środowiska;

c) środowisko dotknięte awarią może zostać odtworzone dzięki podjęciu niewielkich wysiłków w zakresie oczyszczania i przywrócenia do stanu poprzedniego.

4. Podczas ustalania ryzyka utraty życia bądź zagrożenia dla zdrowia człowieka lub dla środowiska należy uwzględnić szczególne oceny zakresu potencjalnego oddziaływania w kontekście sekwencji źródło–droga migracji–receptor.

W przypadku gdy nie ma drogi migracji między źródłem a receptorem, dany obiekt nie zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A na podstawie awarii w wyniku utraty spójności konstrukcji bądź niewłaściwej eksploatacji.

Artykuł 5

1. W przypadku utraty spójności konstrukcji tam w stawach osadowych ryzyko utraty życia stwierdza się w przypadku, gdy poziom wody lub szlamu wynosi co najmniej 0,7 m ponad poziomem podłoża lub w przypadku gdy prędkość wody bądź szlamu przekracza 0,5 m/s.

2. Ocena ryzyka utraty życia oraz zagrożenia dla zdrowia człowieka obejmuje co najmniej następujące czynniki:

a) wielkość i właściwości obiektu, w tym jego projekt;

b) ilość i jakość, w tym właściwości fizyko-chemiczne odpadów w obiekcie unieszkodliwiania odpadów;

c) topografię miejsca lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów, w tym elementy tamujące;

d) czas dotarcia potencjalnej fali powodziowej do obszarów, na których znajdują się ludzie;

e) prędkość rozprzestrzeniania się fali powodziowej;

f) przewidywany poziom wody lub szlamu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 20.

- g) tempo wzrastania poziomu wody lub szlamu;
- h) w stosownych przypadkach, ocenę czynników specyficznych dla danej lokalizacji, które mogą mieć wpływ na ryzyko utraty życia bądź zagrożenie dla zdrowia człowieka.

Artykuł 6

1. W przypadku osuwisk hałd odpadów uznaje się, że przemieszczające się masy odpadów stanowią zagrożenia dla życia, jeśli ludzie przebywają w granicach zasięgu tych mas odpadów.

2. Ocena ryzyka utraty życia oraz zagrożenia dla zdrowia człowieka obejmuje co najmniej następujące czynniki:

- a) wielkość i właściwości obiektu, w tym jego projekt;
- b) ilość i jakość, w tym właściwości fizyko-chemiczne odpadów w obiekcie unieszkodliwiania odpadów;
- c) kąt nachylenia hałdy;
- d) możliwość nagromadzenia się wewnętrznych wód gruntowych w hałdzie;
- e) stabilność podłoża;
- f) topografię;
- g) bliskość cieków wodnych, budowli, budynków;
- h) wyrobiska górnicze;
- i) wszelkie inne czynniki specyficzne dla danej lokalizacji, które mogą w znaczny sposób przyczynić się do zwiększenia zagrożenia, jakie stanowi obiekt unieszkodliwiania odpadów.

Artykuł 7

1. Próg, o którym mowa w tiret drugim załącznika III do dyrektywy 2006/21/WE, ustala się jako stosunek masy suchej:

- a) całości odpadów sklasyfikowanych jako odpady niebezpieczne zgodnie z dyrektywą 91/689/EWG, w przypadku których oczekuje się, że będą występować w obiekcie unieszkodliwiania odpadów pod koniec planowanego okresu eksploatacji; oraz
- b) odpadów, w przypadku których oczekuje się, że będą występować w obiekcie unieszkodliwiania odpadów pod koniec planowanego okresu eksploatacji.

2. W przypadku gdy stosunek, o którym mowa w ust. 1, przekracza 50 %, obiekt zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

3. W przypadku gdy stosunek, o którym mowa w ust. 1, wynosi między 5 % a 50 %, obiekt zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

Jednakże taki obiekt może nie być sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A, jeżeli jest to uzasadnione na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej dla danej lokalizacji w ramach klasyfikacji na podstawie skutków awarii w wyniku utraty spójności konstrukcji bądź niewłaściwej eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu odpadów niebezpiecznych, i wykazującej, że obiekt nie powinien zostać sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A na podstawie zawartości odpadów niebezpiecznych.

4. W przypadku gdy stosunek, o którym mowa w ust. 1, nie przekracza 5 %, obiekt nie zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów klasy A na podstawie zawartości odpadów niebezpiecznych.

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie oceniają, czy kryterium ustanowione w tiret trzecim załącznika III do dyrektywy 2006/21/WE jest spełniane zgodnie z aspektami wymienionymi w ust. 2, 3 i 4.

2. W przypadku planowanych stawów osadowych należy zastosować następującą metodykę:

- a) przeprowadzenie spisu substancji i preparatów zastosowanych w procesie przeróbki, a następnie odprowadzonych wraz ze szlamem do stawu osadowego;
- b) oszacowanie rocznych ilości każdej substancji i preparatu zastosowanych w procesie przeróbki dla każdego roku planowanej eksploatacji obiektu;
- c) ustalenie w przypadku każdej substancji i preparatu, czy stanowią substancję niebezpieczną bądź preparat niebezpieczny w rozumieniu dyrektywy Rady 67/548/EWG⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego Rady 1999/45/WE⁽²⁾;
- d) obliczenie dla każdego roku planowanej eksploatacji, rocznego przyrostu magazynowanej wody (ΔQi) w stawie osadowym w warunkach stanu ustalonego zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I;
- e) oszacowanie dla każdej substancji i preparatu niebezpiecznego zidentyfikowanego zgodnie z lit. c), maksymalnego rocznego stężenia (C max) w fazie wodnej zgodnie ze wzorem określonym w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

Jeśli na podstawie oszacowania maksymalnych rocznych stężeń (C max) faza wodna zostaje uznana za „niebezpieczną” w rozumieniu dyrektyw 1999/45/WE lub 67/548/EWG, obiekt zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

3. W przypadku eksploatowanych stawów osadowych klasyfikację obiektu przeprowadza się na podstawie metodyki określonej w ust. 2 lub na podstawie bezpośredniej analizy chemicznej wody i ciał stałych znajdujących się w obiekcie unieszkodliwiania odpadów. W przypadku gdy fazę wodną oraz jej zawartość należy uznać za preparat niebezpieczny w rozumieniu dyrektywy 1999/45/WE lub 67/548/EWG obiekt zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

4. W przypadku obiektów, w których prowadzone jest wmywanie hałd, gdzie metale uzyskiwane są z hałd rudy przy pomocy perkolacyjnych roztworów do wmywania, państwa członkowskie przeprowadzają w fazie zamknięcia badanie w celu wyodrębnienia substancji niebezpiecznych w oparciu o wykaz zastosowanych ługów i stężeń resztkowych tych ługów w odcieku po zakończeniu wmywania. W przypadku gdy te odcieki należy uznać za preparat niebezpieczny w rozumieniu dyrektywy 1999/45/WE lub 67/548/EWG obiekt zostaje sklasyfikowany jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

Artykuł 9

Artykuł 7 i 8 niniejszej decyzji nie mają zastosowania do obiektów unieszkodliwiania odpadów zawierających jedynie odpady obojętne lub niezanieczyszczoną glebę.

Artykuł 10

Właściwy organ w rozumieniu dyrektywy 2006/21/WE dokonuje przeglądu klasyfikacji, w przypadku gdy zezwolenie uległo znacznej zmianie lub jeśli w znaczny sposób zmieniły się warunki eksploatacji.

Przeglądu dokonuje się najpóźniej do końca okresu eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wzór do obliczania średniego rocznego przyrostu magazynowanej wody w stawie osadowym ΔQ , o którym mowa w art. 8 ust. 2

$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P$, gdzie:

ΔQ_i = roczny przyrost magazynowanej wody w stawie osadowym (m^3 /rok) w roku „i”

ΔM_i = roczna masa odpadów przeróbczych odprowadzonych do stawu osadowego (ton masy suchej/rok) w roku „i”

D = średnia gęstość suchego ładunku masowego składowanych odpadów przeróbczych (ton/m^3)

P = średnia porowatość osadowych odpadów przeróbczych (m^3/m^3) definiowana jako stosunek objętości porów do całkowitej objętości osadowych odpadów przeróbczych

Jeśli dokładne dane nie są dostępne, należy stosować następujące wartości domyślne: 1,4 ton/m^3 w odniesieniu do gęstości suchego ładunku masowego oraz 0,5 m^3/m^3 w odniesieniu do porowatości.

ZAŁĄCZNIK II

Oszacowanie maksymalnego stężenia w fazie wodnej C_{max} , o którym mowa w art. 8 ust. 2

C_{max} = maksimum następującej wartości: $S_i/\Delta Q_i$, gdzie:

S_i = roczna masa każdej substancji i preparatu określonych w art. 8 ust. 2 lit. c), odprowadzonych do stawu osadowego w roku „i”